

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

21. Dies Decemb. Eamus & nos; & moriamur cum illo. Joan. 11.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

in observando oculorum suorum sidere fixum, immotumque detinet? Quid, me alicujus Berenices coma illaqueat, Quid, me corona honoris, fulgore suo percellit? Quid me voluptatis Lyra tam blandè demulcet? Quid me auratus divitiarum Aries, suâ luce perstringit? Quid hæreo in Pegaso humanae eruditionis? Ah junge currum Sol justitiæ Christe, Sol meus! indue rutilantes crines; diffunde radios, & flammantibus rotis invehere in cælum cordis mei: omnesque illas, quas enumeravi, exiguas sanè lucis guttas, exuberantis fulgoris tui mundatione absorbe. Tum etiam cæteros affectus; qui tanquam planetæ, vago, errantique cursu, in animo meo lucebant, tuâ claritate extingue: & effuga à me Saturni pigritiam, Jovis superbiam, Martis iracundiam, Mercurii fallaciam, Veneris lasciviam, Lunæ levitatem. Exorere, ô Sol meus, supra horizontem cordis mei, & terrificas timoris mei umbras expelle! Quid sunt stellæ, sine luce; nisi informes globi? quid sunt virtutes, sine gratiæ tuæ lumine; nisi deformia vitia? Da mihi amore tui lucere, & ardere, ô amor meus! ô ardor meus! ô lux mea! ô Deus meus!

Lux decorat flores; sic Christi Gratia mores.

21. DIES DECEMB.

Eamus & nos; & moriamur cum illo. *Joan. II.*

Laus S. I.
Thomæ.

PRæmittimus Christo volenti pro nobis nasci, Thomam volentem pro Christo mori. Hæc pauca impavidi Thomæ verba; quemcunque etiam infantem, redderent verbosissimum

Ora-

Oratorem, si quæ in recessu abdita latent, penetremus: *Moriamur cum illo?* Quàm multa, quàm paucis! sed Thoma, fortalsè magnificentiùs, quàm verius illa jactas? forsan te fugit, quid sit è vita fugere? ignoras, quid sit mori? Mors terribilium omnium est terribilissimum. *Moriamur?* Nihil coràm illo potest esse terribile, qui terret ipsum Terrorem. Sed memineris, multos toto contremuisse corpore; toto exhorruisse animo, adituros vel pericula mortis, quid obituros mortem? Hæc dicas militibus, qui nihil secum deferunt in bellum, præter animum imbellem? scias te alloqui Thomam, hoc est, militem Christi, sub cujus signis stipendium facere, est pericula, ut eveniant, cum voto expetere; cum evenerint, sine metu excipere. Quid, si licitor securi te feriat? feriat licitor, perferet Thomas, etiam tunc securissimus, dum subjiciam cervicem securi? Quid, si sævus carnifex lento supplicio te torqueat in equuleo? vel sic ligatis pedibus curram per stadium, ut apprehendam bravium? Quid, si Tyrannus, omnem ex omnibus venis, inusitatâ carnificinâ extorqueat sanguinem? quâ datâ portâ ruat ex omnibus ejus portis copiosè sanguis. Tali sequitur de vulnere vita. Potius miserabilis est, qui sic cædit, quàm qui sic cadit.

II. Quid, si bustuarius aliquis gladiator, aut sanguinariùs lanista totum corpus subjiciat flammis? Dum minaris flammam, jam totum, ut totus torreat, itepectus in flammam. Unus mihi est ardor, pro Christo ardere. Non tam cupidè se volutavit vel Heliogabulus in rosis, vel Sardanapalus in plumis; quàm ego pro Christo in flammis. Hæc pro percitus æstro Thomas pro Christo, tū conversus ad socios, illis classicū
cane-

canere: Agite, inquit, Commilitones; ad eam deduciti sumus necessitatem, ut nos jam oporteat prodere nostram, vel cum formidine ignaviam, vel cum audacia constantiam. Jam nolle sequi Christum, inexpressibile erit probum. Quid timemus coram illo, quem timent omnia timenda? quid nos terret? periculum! quasi verò tunc futuri simus à periculis eximii, quando ab eo erimus remoti; sine quo nec ipsa secura est securitas. Affectandum esset cum illo moriendi periculum, & ultrò oblatum fugiemus? Certum cum illo habemus morituri solatium; habebimus mortui præmium. Ambirent alii, quod nos imbelles metuumus. Præ ipsa optandum est vita, mori vel coram illo: quid pro illo? Imò nihil in tota vita est miserrimus ipsâ vitâ, si Christo mortuo vivamus. An forsan interpretamini miseriam, desinere esse miserum? quid dicet tota posteritas; dum intelliget Christum, quos sibi elegerat in vita discipulos, non habuisse in morte socios?

III. Vos meticulosi, per me licet, fugite? inquietur fugientes perfidia, infamia; & quæ illius est comes, pœnitentia. Stabo ego, & sine metu perstabo in gradu, non prius stationem deserturus, quam me vita deserat. Cum illo ero, non tantum contra pericula audax; sed inter pericula lætus. Itaque, vel ab illo vivus stabo, vel pro illo mortuus cadam. Quid dico? vivet etiam post mortem Thomas: modò Thomâ mortuo, vivat Christus. Ubi nunc est vox tua Petre; quâ nunquã locutus es de Christo verius, pro Christo fortius? (a) *Tu es Christus, Filius Dei vivi.* Si Filius Dei, igitur Auctor vitæ; igitur & vitæ nostræ

(a) *Matth. 16.*

nostræ Dominus : si Dominus ; nos pro illo mori non tantum decet, sed oportet. Quare, vel refugere pro illo vitæ amittendæ subire discrimen, summum est crimen. Imò scelus est, vel dubitasse; an cum illo velimus mori; quid nolle mori? vos; si lubet, quod non licet, capescite fugam; mihi certum est, pro illo oppignorare vitam. Mori pro Christo, est nasci celo. Talis mors digna est, quæ non deploratur, quasi luctuosa epicediis; sed celebretur, quasi gloriosa epiniciis. Hæc Thomas coram Christo, & pro Christo; vir in causa Christi promptus, nihil non audere. Sic loqui, non est hominis fortis; sed ipsius fortitudinis. Nos, dum expectamus Christum nasciturum; ardore simili, verba proferamus dissimilia. Eamus, & nos, & nascamur cum illo? Eamus, non cum Apostolis in Jerusalem; sed cum Pastoribus in Bethleem, & tanquam modò geniti infantes nascamur cum illo. Moriamur mundo, in nascamur Christo, ut æternum vivamus Deo.

Ex te Christe satus, felici est fidere natus.

22. DIES DECEMB.

Nemo tibi Christum potest auferre; nisi te illi auferas. *Ambrosius super Luc. 1. 5.*

*Suspicia I.
ad Christi
adventum.*

IN uno Christo, nos habere omnia; salus est omnium, nisi salvati nolumus. Sed & hæc est summa nostra fœlicitas, non modò Christum nobis esse bonum; sed nec illud posse à quoquam, unquam aut usquam auferri; nisi nos ipsi auferamus. Nemo enim Christum amittit; nisi qui à se de-

Pars III.

Tet

mittit.